

- Ἀπολογητικὸς ὑπὲρ τῶν δώδεκα κεφαλαίων
πρὸς τοὺς τῆς Ἀνατολῆς ἐπισκόπους. 316.
- Ἐπιστολὴ πρὸς Εὐδόπτιον, πρὸς τὴν παρὰ Θεο-
δωρήτου κατὰ τῶν δώδεκα κεφαλαίων ἀν-
τίρρῃσιν. 385.
- Θεοδωρήτου ἐπισκόπου Κύρου ἐπιστολὴ πρὸς
Ἰωάννην Ἀντιοχείας ἐπίσκοπον. 389.
- Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας πρὸς τοὺς τολμῶν-
τας συνηγορεῖν τοῖς Νεστορίου δόγμασιν,
ὡς ὀρθῶς ἔχουσι. Κατὰ Θεοδωρήτου· Κεφά-
λαια IB'. 392.
- Λόγος ἀπολογητικὸς πρὸς τὸν εὐσεβέστατον
βασιλέα Θεοδόσιον. Τῷ εὐσεβέστατῳ καὶ
θεοφιλεστάτῳ καὶ φιλοχρίστῳ ἡμῶν βασι-
λεῖ Θεοδόσιῳ, νικητῇ αἰεὶ Αὐγούστῳ, Κύριλ-
λος ἐν Κυρίῳ χαίρειν. 453.

Λόγοι δέκα ὑπὲρ τῆς τῶν Χριστιαν-
ῶν εὐαγοῦς θρησκείας πρὸς
τὰ τοῦ ἐν ἀθέοις Ἰουλιανοῦ.

489—1064.

- Προοίμιον· λατινιστί. 489.
- Προσφώνημα πρὸς τὸν εὐσεβέστατον καὶ φιλό-
χριστον βασιλέα Θεοδόσιον. 504.
- Προοίμιον. 504.

ΛΟΓΟΙ

- A'. Οἱ μὲν σοφοὶ καὶ ἀγχείνοι, καὶ τῶν ἱερῶν
δογμάτων ἐπιστήμονες κτλ.—Διηγηματι-
κός. 509.
- B'. Οὐδὲν ἀπεικὸς ἐννενοηκότες κτλ. Κατὰ πεῦ-
σιν καὶ ἀπόκρισιν. — Ἰουλιανός, Κύριλ-
λος. 557.
- Γ'. Ὅτι πάντα μὲν οὖν τὰ Χριστιανῶν διαβέβλη-
ται παρ' αὐτῷ, εἴθε τε, καὶ νόμοι, καὶ μυ-
στήρια κτλ.—Ἰουλιανός, Κύριλλος. 613.
- Δ'. Κατηγόρησε μὲν οὖν τῆς τοῦ Θεοῦ δόξης
κτλ.—Ἰουλιανός, Κύριλλος. 676.
- Ε'. Ὁ μακάριος Δαβὶδ, νοσημάτων αἰσχιστον
ἀποφαίνει τῆς γλώττης τὸ ἀκρατές κτλ.
Κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν. — Ἰουλιανός,
Κύριλλος. 732.
- Σ'. Ἐπὶ καιροῦ δὴ πάλιν ἐροῦμεν τὰ ἐκ τῆς
θεοπνεύστου Γραφῆς. Ἐφ' ἧς γὰρ, ὅτι «Θάνα-
τος καὶ ζωὴ ἐν χειρὶ γλώσσης» κτλ.—Ἰου-
λιανός, Κύριλλος. 780.
- Ζ'. Κατηγόρησε μὲν τῶν ἱερῶν γραμμάτων ὁ
κράτιστος Ἰουλιανός· θρασυστομεῖ δὲ οὐ-

τως κτλ. Κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν.—Ἰου-
λιανός, Κύριλλος. 832.

- H'. Αἶρεται μὲν τῷ σοφῷ κατὰ τῆς ἀρρήτου
δόξης ὁ πόλεμος κτλ. Κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπό-
κρισιν.—Ἰουλιανός, Κύριλλος. 885.

Θ'. Διαρκέστατα μὲν, ὡς γέ μοι φαίνεται, τοῖς
τῆς ἀληθείας συνασπίζοντες δόγμασι κτλ.
Κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν. — Ἰουλιανός,
Κύριλλος. 944.

I'. Ἀκριβὴ μὲν, ὡς γε οἶμαι, τὸν περὶ γε τῆς
κατὰ νόμον σκιάς πεποιήμεθα λόγον κτλ.
Κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν. — Ἰουλιανός,
Κύριλλος. 1001.

Τεμάχια ἐκ λόγων τοῦ ἁγίου Κυρίλλου κατὰ
Ἰουλιανοῦ (ἄτυχως μὴ σωζομένων) ἀπὸ τοῦ
ια'.—ιβ'. λόγου. 1052—1064.

Κατὰ ἀνθρωπομορφιτῶν βιβλίων
ἐν, εἰς κεφάλαια κη'. Ἐπιστο-
λὴ πρὸς Καλοσύριον. 1065—1132.

Προοίμιον. 1065.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ

A'. Ἐν εἶδει εἰσαγωγῆς. 1077.

B'. Πρὸς τοὺς λέγοντας δεδημιουργῆσθαι τὴν
ψυχὴν ὑπὸ τοῦ ἐμφύσηματος, ὡς ὑπὸ χει-
ρῶν τὸ σῶμα· καὶ πρὸς τοὺς ἀποτεινομένους,
ὅτι τὸ ἐμφύσημα ἐκεῖνο, ψυχὴ ἀνθρώπου γέ-
γονε· καὶ πρὸς ἑτέρους, ὅτι τῷ κτισθέντι
ἀνθρώπῳ ἐλοκλήρω ζωτικὴν δέδωκε δύνα-
μιν ἐκεῖνο τὸ ἐμφύσημα, λέγοντας, καὶ ὅτι
ὁ νοῦς ἐστὶ τὸ ἐμφύσημα τοῦτο, καὶ διώρι-
σται τῆς ψυχῆς· καὶ τοῦτ' ἐστὶ τὸ κατ'
εἰκόνα, ὡς ἐκ τριῶν τὸν ἄνθρωπον τούτων
συνίστασθαι, σῶματος, καὶ ψυχῆς, καὶ νοῦ,
ἰδιάζοντος ἐν ἐνώσει· καὶ εἰ ἴδιον τῆς τοῦ
Θεοῦ οὐσίας, ἢ ἀλλότριόν ἐστι τοῦτο τὸ ἐμ-
φύσημα. 1080.

Γ'. Ὅμοιος, κατ'εἰκόνα Θεοῦ ὁ ἄνθρωπος. 1081.

Δ'. Πρὸς τοὺς λέγοντας, Εἰ καὶ ἄγγελος κατ'
εἰκόνα Θεοῦ; 1084.

Ε'. Πρὸς τοὺς λέγοντας, ὅτι τὸ μὲν, «κατ' εἰ-
κόνα», ἐλάβομεν κτισθέντες εὐθύς· τὸ δὲ,
«καθ' ὁμοίωσιν» οὐδαμῶς· πετήρηται δὲ
παρ' ἡμῖν εἰς αἰῶνα τὸν μέλλοντα. Διὸ γέ-
γραπται· «ἦταν ὁ Χριστὸς φανερωθῇ, ὅμοιος
αὐτῷ ἐσόμεθα». Καὶ πάλιν εἴρηται· «Ποιή-